Pelėdžiukas

Gabių vaikų klubo laikraštis

30 numeris

2020 ruduo

SPORTO ŠVENTĖ ..... 1 p.
MOKYTOJŲ DIENA ..... 2 p.
SKAITOVŲ KONKURSAS ..... 3 p.
INTERVIU SU MOKYTOJOMIS ..... 3–4 p.
INTERVIU SU PREZIDENTE ..... 5 p.
JAUNIEJI KŪRĖJAI ..... 6–7 p.
INTERVIU SU PIRMOKAIS ..... 8–9 p.

Sporto šventė

Tęsiant tradiciją, rugsėjo 25-ą dieną gimnazijoje buvo organizuota sporto ir sveikos gyvensenos diena „Tobulėk: mokykis ir judėk“. Šiais metais šventė vyko Kleboniškio miške, ją organizavo fizinio ugdymo mokytojas Tomas Kentra. Renginio dalyviai buvo 1-2 klasių mokiniai, kurie rungtyniavo aštuoniukės bėgimo, kengūros, kamuoliuko metimo, lėkščiasvydžio ir karučio rungtyse. Kiekviena komanda buvo pasiruošusi skanduotę bei vėliavą, už kurias taip pat gavo taškų. Visi dalyviai pasirodė puikiai. Galiausiai beliko išsiaiškinti ir apdovanoti tuos, kuriuos tądien išsirinko fortūna! Geriausiai pasirodė ir buvo apdovanotos saldžiomis dovanomis – šakočiais – šios sporto varžybų komandos: pirmų klasių nugalėtojais tapo: 1g – pirma vieta, 1e – antra, 1h – trečia; antrų klasių: 2f – pirma vieta, 2a – antra , 2g – trečia.

Mokiniai kiekvienais metais labai laukia šios šventės ir noriai joje dalyvauja. Ji rengiama skatinant mokinių aktyvumą, propaguojant sveiką gyvenimo būdą. Svarbu, kad sportas teiktų malonumą ir padėtų kiekvieną dieną pasitikti sveikiems ir geros nuotaikos.

Ačiū mokytojams už pagalbą organizuojant rungtis ir skaičiuojant rezultatus.

Silvija Stasiulevičiūtė, 2c

Tradicinė šventė su naujais prieskoniais

Po vasaros atostogų susirinkusiems mokiniams pirmoji didelė šventė – Mokytojų diena. Šįmet ją organizavo naujoji direktoriaus pavaduotoja ugdymui Asta Viliokaitienė. Mokykloje pradėjo dirbti nauja teatro mokytoja Aušra Jankauskaitė, kuri, pasitelkusi teatro būrelio ir mokinių komiteto narius, sugebėjo, paisydama mokyklos tradicijų, sukurti tikrai įspūdingą šou. Seniai mokytojams pažįstamas rytinis pasveikinimas abejingų nepaliko: fasadinės gimnazijos durys tapo didžiuliu Eifelio bokštu! Po kojomis besiliejanti burbulų jūra lydėjo mokytojus prie prancūziškos kavinės suolelio nusifotografuoti. Mokytojus sveikino gidai ir mokinės, važinėjusios dviračiais aplink mokyklą su prancūziška atributika.

Dienos tema buvo „Kelionė į Prancūziją“. Mokiniai sukūrė sceną, pilną prancūziškos dvasios, o atmosferą vainikavo Mato Imbraso akordeono *solo*. Tačiau tuo linksmybės nesibaigė. Po pamokų vykusi šventė atėmė žadą visiems dalyviams: salėje sustatyti staliukai, papuošti levandomis, linksmi pokalbiai, žaidimai, nuotaikingas teatro būrelio spektaklis „Don Žuanas“ ir, žinoma, tortas! Prancūziškiems pasilinksminimams pasibaigus mokytojai turėjo laiko pasivaišinti skaniu desertu bei arbata besiruošdami tolimesniems nuotykiams.

Rosita Puidokaitė, 4c

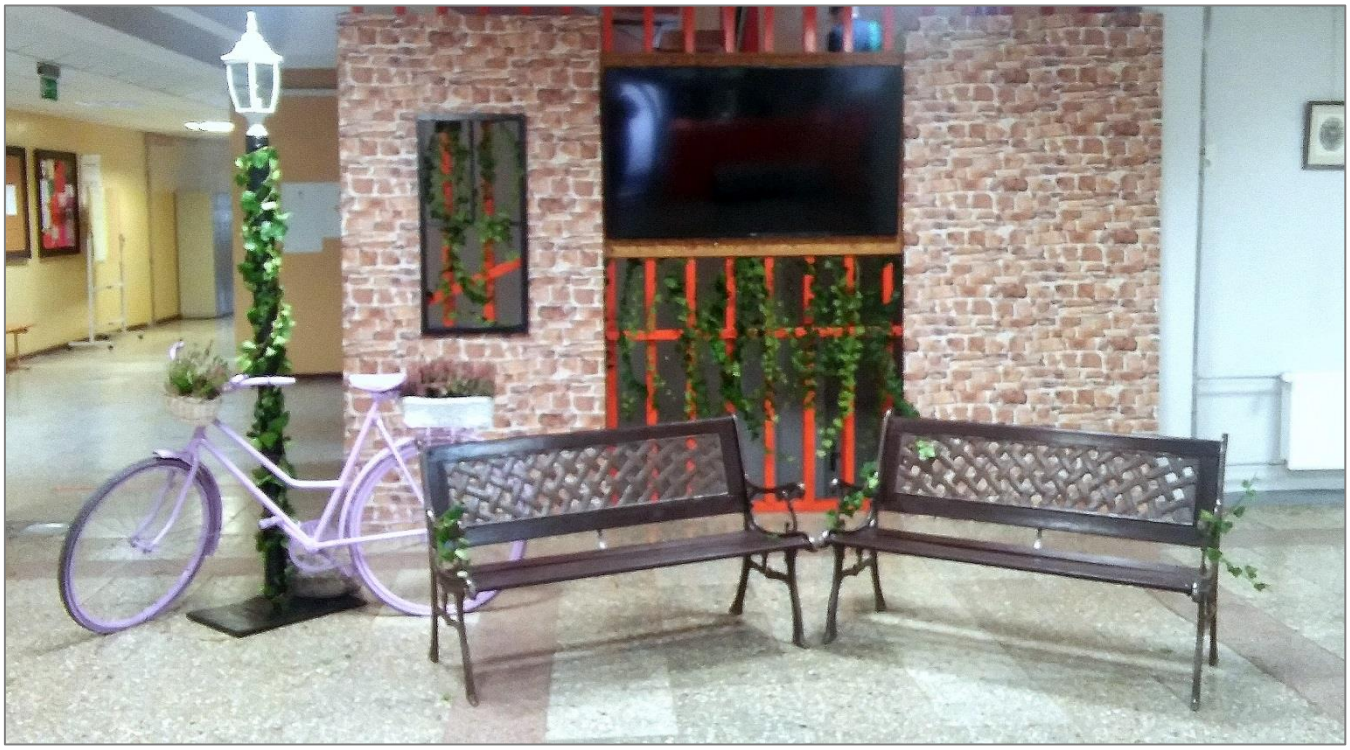

Skaitovų konkursas

Rugsėjo 30-ą dieną gimnazijoje vyko tradicinis meninio skaitymo konkursas „Svaigino žodžių šiluma“, skirtas Maironio eilėraščių rinkinio „Pavasario balsai“ pirmojo leidimo 125-osioms metinėms paminėti. Konkursas vyko neįprastai: dalyviams ir vertinimo komisijai teko laikytis visų saugumo reikalavimų, būtinų organizuojant renginius pandemijos metu. Nepaisant nepatogumų, konkursas įvyko. Vertinimo komisijos pirmininkė, teatro vadovė Aušrelė Jankauskaitė geriausiu skaitovu paskelbė Žygimantą Silkę (3e) (mokytojos Gražina Aidienė ir Laimutė Žukauskienė). Antroji vieta skirta Dorotėjai Rožinskaitei (4c) (mokytoja Rita Rakauskaitė). Trečiuoju konkurso nugalėtoju tapo Aistis Kunigonis (2d) (mokytojos Remigija Urbelienė ir Vilma Bartaševičienė). Spalio 17-ą dieną Žygimantas ir Dorotėja atstovavo mokyklai Maironio literatūros muziejuje vykusiame Respublikiniame meninio skaitymo konkurse, kuriame Žygimantas tapo laureatu.

Džiaugiamės Žygimanto pergale ir didžiuojamės visais mokiniais, tokiu sudėtingu metu dalyvaujančiais įvairiuose renginiuose ir garsinančiais mūsų gimnaziją!

Mokytoja Rita Rakauskaitė

Interviu su mokytoja Ilona Navickiene

Anglų kalbos mokytojos Ilonos Navickienės mokiniai praėjusiais mokslo metais per egzaminą pelnė net aštuonis šimtukus. Paprašėme mokytojos pasidalinti savo patirtimi, kaip jai tai pavyko.

Kaip Jums pačia sekėsi anglų kalba mokykloje? Mokykloje anglų kalbos mokytis pradėjau pirmoje klasėje. Anglų kalbos mokymas buvo sustiprintas, turėjome tris anglų kalbos mokytojas: gramatikos, vertimo ir literatūros. Žodžiu, anglų pamokų buvo daug, sekėsi puikiai – tai ir paskatino tolimesnį domėjimąsi kalbomis. Nusprendžiau pasirinkti anglų kalbos mokytojos profesiją.

Kiek laiko dirbate anglų kalbos mokytoja? Jau du dešimtmečius ir šis darbas man labai patinka.

Ar visuomet norėjote tapti mokytoja? Ar buvo kitų svajonių, kurių išpildyti nepavyko? Dar buvo minčių studijuoti psichologiją, bet tam reikėjo puikių matematikos žinių, o su skaičiais, lygtimis ir uždaviniais draugauju ne taip gerai, kaip su kalba, tai ir nulėmė pasirinkimą.

Šimtukininkai. Ar tam užtenka tik gero mokytojo? Ar iš anksto numanote, kas galėtų pasiekti tokį rezultatą? Šimtukus gauna mokiniai, ne mokytojai. Mokytojai mokiniams padeda mokytis. Mokinys mokytoju patiki, pasitiki, arba ne. Iš dalies nuo to ir priklauso rezultatai. Šimtukus gauna labai gabūs mokiniai ir tai jau gali numatyti devintoje klasėje. Tačiau to nepakanka, reikia ir darbštumo. Dar labai svarbūs mokytojo ir mokinio tarpusavio santykiai, atmosfera klasėje. Džiaugiuosi, kai išgirstu iš savo mokinių: „Per jūsų pamokas bendraudavome daugiausiai.“; „Ačiū, kad mokyklą pavertėte antrais namais.“; „Ačiū už jūsų pastangas“. Gera dirbti mokykloje, ypač tokioje, kurioje daug motyvuotų, žingeidžių, drąsių mokinių.

Kaip Jūs bendraujate su savo mokiniais? Laisvas žmogus sukuria ir pasiekia daugiausiai. Stengiuosi, kad mokiniai pamokų metu nejaustų įtampos, nebijotų daryti klaidų, gerbtų vieni kitus. Taisyklių laikytis reikia ir, jei atsiranda mokinių, to nepaisančių, nevengiu ir griežtesnio žodžio. Kuo anksčiau mokinys suvokia, kad ateitis jo rankose, tuo pasiekimai geresni. Visų savo mokinių klausiu: „Ar žinote, kad jūs – pati laimingiausia karta Lietuvos istorijoje?“

Mokytoja Ilona Navickienė įrodė ir įtikino, kad geras mokytojas tas, kuris myli savo darbą ir jį nuoširdžiai atlieka. Šimtukai – daug dirbančių mokinių darbo vaisius, kurį mokytojas gali padėti pasiekti.

Radvilė Valatkaitė, 2c

Interviu su mokytoja Vilma Mitkevičiene

2019–2020 mokslo metais matematikos mokytojos Vilmos Mitkevičienės mokiniai buvo geriausiai įvertinti Kauno ir Respublikos konkursuose ir olimpiadose. Mokytojų dienos proga kalbiname mokytoją.

Kaip tapote matematikos mokytoja? Galbūt tam Jus skatino tėvai? Tikrai nuo vaikystės nesvajojau tapti mokytoja. Ilgą laiką svajojau būti gydytoja, tačiau tėvai nerekomendavo rinktis šios specialybės. Kai reikėjo rinktis specialybę, ilgai blaškiausi. Tik atsitiktinis pokalbis su matematikos mokytoja lėmė mano pasirinkimą. Jos žodžiai apie mokytojo darbą: „Atlyginimas geras ir dirbsi tik pusę dienos“, – dabar skamba ironiškai. Ir jau pirmą darbo dieną supratau, kad tai netiesa, nes ruošiausi pamokoms iki aušros. O tuomet patikėjau. Tuo labiau, kad man patiko tikslieji mokslai.

Mokykloje dirbate jau ilgą laiką. Ar pamenate pirmuosius mokytojavimo metus, pirmą vestą pamoką? Šioje gimnazijoje dirbu nuo pirmosios savo darbo dienos. Pirmaisiais savo darbo metais mokiau penktokus ir dvyliktokus. Tai buvo man iššūkis. Puikiai prisimenu savo pirmąją pamoką, kurią vedžiau penktokams. Daugybė juokingų klausimų „ne į temą“, triukšmas ir kiekvieno noras pasireikšti bei susidraugauti šiek tiek priminė vaikų darželį, bet ne matematikos pamoką. Dvyliktokų pamokoms tekdavo ruoštis labai daug. Neturėjau nei patirties, nei sukauptos metodinės medžiagos, nei literatūros, nei interneto, kur galima rasti pagalbos. Teko viską pačiai susikurti ir išmokti. Supratau, kad universitete mane išmokė spręsti sudėtingiausius uždavinius, bet kaip jų sprendimą suprantamai paaiškinti mokiniams, neišmokė. Eksperimentavau, kūriau ir išbandžiau įvairiausius mokymo būdus. Mokėmės visi kartu – ir aš, ir mano mokiniai.

Esate viena iš labiausiai pasižymėjusių matematikos mokytojų mieste. Papasakokite apie savo pasiekimus. Svarbiausi mano pasiekimai – tai mano mokinių geri egzaminų, olimpiadų ir pamokų rezultatai. Mokytojo darbas neapsiriboja vien tik mokymu. Bėgant metams susikaupė patirtis, kuria dalinausi su kitais mokytojais. Vedžiau seminarus, tapau matematikos vadovėlių, kurie skirti 2-ai ir 4-ai gimnazijos klasėms, bei mokytojo knygos bendraautorė. Esu švietimo konsultantė (mokytojų praktinės veiklos vertintoja), todėl turiu galimybę stebėti Lietuvos mokytojų pamokas, jų praktinę veiklą ir pasisemti iš jų daug patirties.

Ar jūsų tikslas ir buvo tapti mokytoja eksperte? Likimas taip susiklostė, kad mano gyvenime vis atsiranda žmonių, kurie padeda apsispręsti. Neturėjau tikslo tapti mokytoja eksperte, tačiau buvusi mūsų gimnazijos mokytoja ekspertė Drąsutė Jatkonienė pastūmėjo žengti šį žingsnį. Ir aš jai už tai dėkinga, nes pati būčiau neprisiruošusi.

Iš egzamino daugelis jūsų mokinių išeina pasitikintys savimi. Jūsų nuomone, nuotolinis mokymas prisidėjo prie to, kad didesnis procentas abiturientų neišlaikė matematikos egzamino šiais metais? Ar tikitės geresnių rezultatų pavasarį? Taip, nuotolinis mokymas šiek tiek prisidėjo prie to, kad didesnis procentas abiturientų neišlaikė matematikos egzamino šiais metais, tačiau tai ne pagrindinė priežastis. Kalbant apie šiuos mokslo metus, nelabai tikiuosi geresnių rezultatų, nes niekas nepasikeitė. O gal dar pasikeis? Reikia būti optimistais.

Tai ar sunkus tas mokytojo kelias? Kaip manot, koks jis bus ateityje? Taip, mokytojo kelias sunkus, bet ir įdomus. Jis „suryja“ beveik visą mano laiką, priverčia mokytis visą gyvenimą, atlikti tūkstančius papildomų darbų, tačiau neleidžia susenti, skatina pasitempti, būti kūrybingai ir neatsilikti nuo gyvenimo. Darbas su jaunais žmonėmis įprasmina mano gyvenimą. Tikiuosi, kad ateityje pagerės mokytojų darbo sąlygos ir visuomenės požiūris į juos.

Ar galėtumėte apibūdinti save vienu sakiniu? Žmogus, nemėgstantis monotonijos.

Martyna Folkmanaitė, 4c

Naujoji gimnazistų prezidentė

Kiekvienais metais mūsų gimnazijoje vyksta gimnazistų prezidento rinkimai. Šiuometiniuose rinkimuose buvo išrinkta 4b klasės gimnazistė **Ieva Salamakinaitė**. Ieva, kaip gimnazistų prezidentė, atstovaus mokinių interesams.

Ieva, kas paskatino tave kandidatuoti į gimnazistų prezidentės postą? Gimnazistų prezidente norėjau tapti jau trečioje klasėje, tačiau pagal Mokinių tarybos nuostatus juo galėjo būti bent metus tarybai priklausantis mokinys, o aš tik tuomet oficialiai tapau tarybos nare. Dažnai įsitraukdama į gimnazijos veiklas, renginius, jų organizavimą išgirsdavau siūlymų tapti gimnazistų prezidente. Paskatinimą jaučiau ir iš draugų, ir iš mokinių bei mokytojų. Žinoma, ilgai svarsčiau, ar tikrai reikia kandidatuoti, nes esu abiturientė, tačiau, kadangi jau trejus metus dalyvavau gimnazijos veikloje, supratau, kad tai man neturėtų būti problema. Be to, kai suburi stiprią komandą (aš manau, kad mūsų taryba tokia ir yra), tai ir tas darbas sklandžiau vyksta, ir geresni rezultatai pasiekiami.

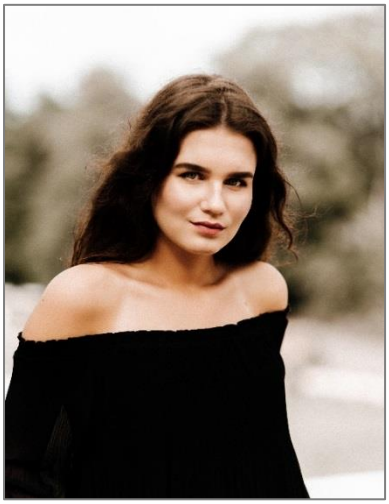

Ką naudinga ketini nuveikti būdama prezidente? Kaip ir rašiau savo veiklos plane, stengsiuosi skatinti mokinių saviraišką, pagerinti gimnazijos įvaizdį, užtikrinti patogesnes mokymosi ir poilsio aplinkas. Šiomis dienomis svarbu nepamiršti tobulinti nuotolinį mokymąsi ir mokymą, užtikrinti jo kokybę. Žinoma, atsižvelgsiu ir į gimnazistų poreikius.

Koks, tavo nuomone, turėtų būti gimnazistų prezidento santykis su gimnazistais, mokyklos vadovybe? Savo agitaciniame vaizdo įraše sakiau, jog prezidentas yra tarpininkas tarp administracijos ir mokinių, jis gina mokinių interesus. Svarbu komunikuoti su gimnazistais, išklausyti jų nuomones, idėjas ir ieškoti geriausio sprendimo jų įgyvendinimui. Su mokyklos vadovybe taip pat išlieka svarbi komunikacija, tačiau reikėtų nepamiršti, jog daugelį sprendimų patvirtina būtent ji, tad bendraujant su vadovybe reikia mokėti ne tik pateikti idėją, bet ir ja įtikinti, ją apginti.

Kokiomis savybėmis turi pasižymėti gimnazistų prezidentas? Pati svarbiausia savybė – komunikabilumas. Juk savo pareigas tinkamai atlikti gali tik bendraudamas. Bet svarbu ir organizuotumas, branda, inovatyvumas ir oratoriniai sugebėjimai. Esu dėkinga mokytojams ir gimnazijos vadovams, kurie pasitikėdavo manimi ir leisdavo ne tik vesti renginius, bet ir juos organizuoti bei kuruoti. Tačiau visuomet galima tobulėti.

Koks yra tavo požiūris į mokyklos aplinką, mokinius, mokytojus? Mūsų gimnazija suteikia puikias galimybes mokytis, organizuoti renginius, turime tikrai šaunius mokytojus, kai kurie iš jų net tampa tokie artimi, kad bendraujame ir už mokyklos ribų. Tačiau, mano nuomone, tos sąlygos galėtų būti dar geresnės. Kaip mokinė susidūriau su tam tikrais iššūkiais, pavyzdžiui: nesuteikiamas leidimas pamokų metu dalyvauti miesto/šalies renginiuose, kurie yra susiję su profesija, savęs pažinimu ir įgūdžių tobulinimu. Per mažai skiriama dėmesio dešimtokų švietimui mokomųjų dalykų pasirinkimo ir profesinės krypties klausimais. Gimnazijoje mokiniai per mažai sudominami savo įgūdžių atpažinimu bei tobulinimu. Tikrai nesakau, kad mokykloje nesistengiama padėti apsispręsti dėl tolimesnių planų, tačiau mokiniams galėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos.

Kokia papildoma veikla užsiimi gimnazijoje ir už jos ribų? Nuo devintos klasės lankau chorą bei teatro būrelį, šiais metais prisijungiau ir prie gimnazijos šokių kolektyvo „Rasa“. Sunku suskaičiuoti, kiek renginių gimnazijoje esu vedusi, bet įsimintiniausi – gimnazijos 40-mečio minėjimas, gabių mokinių apdovanojimai bei Rugsėjo 1-osios šventė. Su buvusia teatro mokytoja Reda Vaivadaite dalyvavau Panevėžio Juozo Miltinio gimnazijos scenarijaus rašymo konkurse. Laisvalaikiu dalyvauju fotosesijose, TV projektuose, nes esu fotomodelis, priklausau modelių agentūrai.

Dėkojame gimnazistų prezidentei už atsakymus bei linkime sėkmės!

Ugnė Kučkovaitė, 4c

Jaunieji kūrėjai

Domantė Ridzevičiūtė, 4d (dailės mokytoja Eglė Reneckytė): „Piešimas man – prieglobstis nuo realybės, rutinos ir gyvenimo pilkumo. Jis gyvenimui suteikia spalvų, įvairesnių atspalvių. Tai išsilaisvinimas, nes nėra netaisyklingo piešinio, kiekviena klaida – pasirinkta netinkama spalva, kreiva linija ar netyčia ant lapo nulašėjęs dažų lašelis – kūrinio dalis, suteikianti grožio ir unikalumo piešiniui. Jau pirmykščiai žmonės piešdavo gyvūnus urvuose ir tie gyvūnai turėdavo simbolinę prasmę. Gyvūnų, kuriuos pasirinkau, simbolinė prasmė artima man, tai savybės, kurios man svarbios – katės paslaptingumas, pelėdos išmintingumas ir pandos harmonija.“ (Domantės piešiniai kairėje ir viršuje dešinėje)

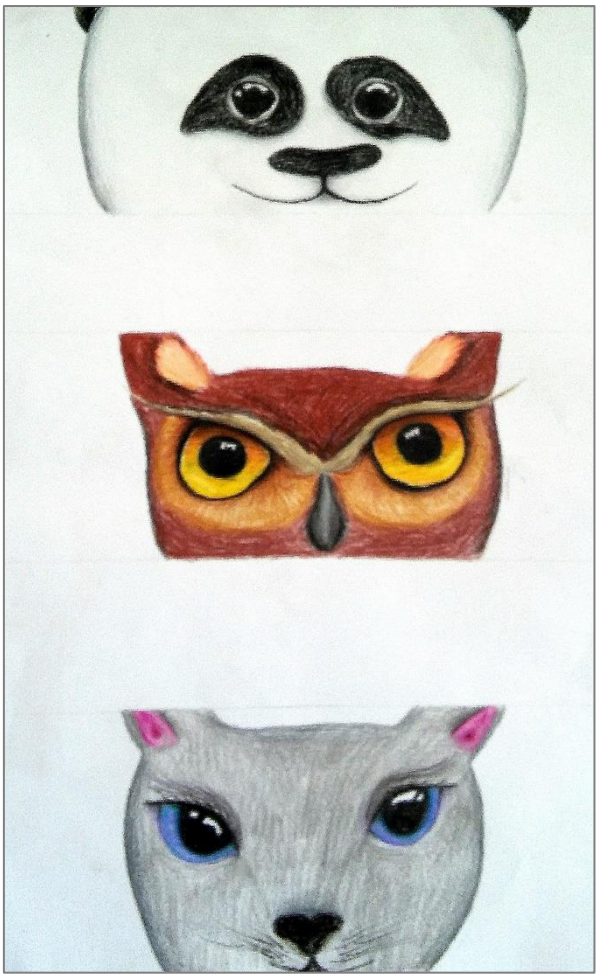

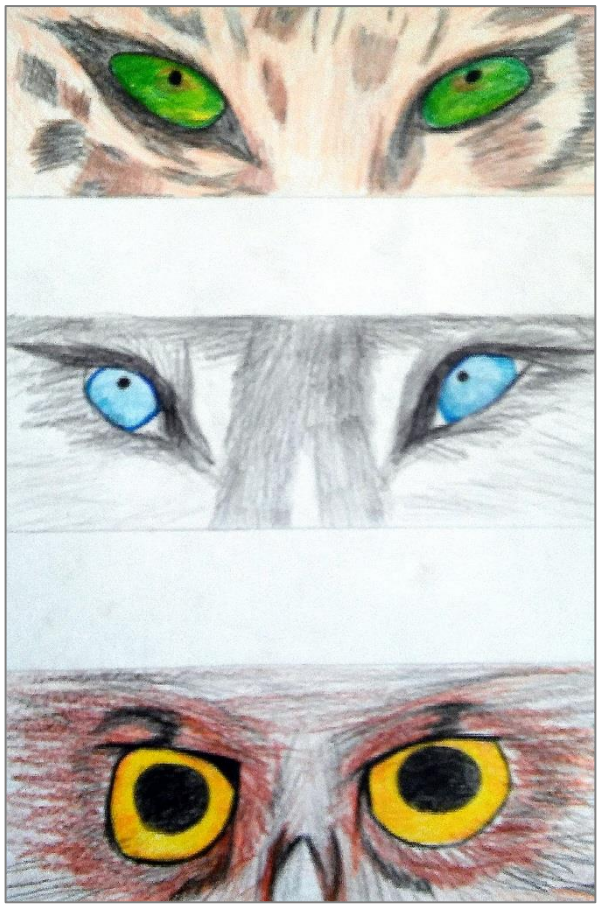

Augustė Neimavičiūtė, 4c (dailės mokytoja Eglė Reneckytė): „Piešimas man suteikia ramybės, nes piešdama atrandu laiko sau, apmąstau savo jausmus ir kartais net juos perteikiu piešinyje. Džiaugiuosi, kad mokykloje yra dailės pamokos, kurios padeda nenutolti nuo savo hobio ir atrasti jam laiko. Pasirinkau vaizduoti šių gyvūnų žvilgsnius, nes juose atsispindi skirtingos patirtys, jausmai ir mintys.“ (Augustės piešinys apačioje dešinėje)

Jaunieji kūrėjai

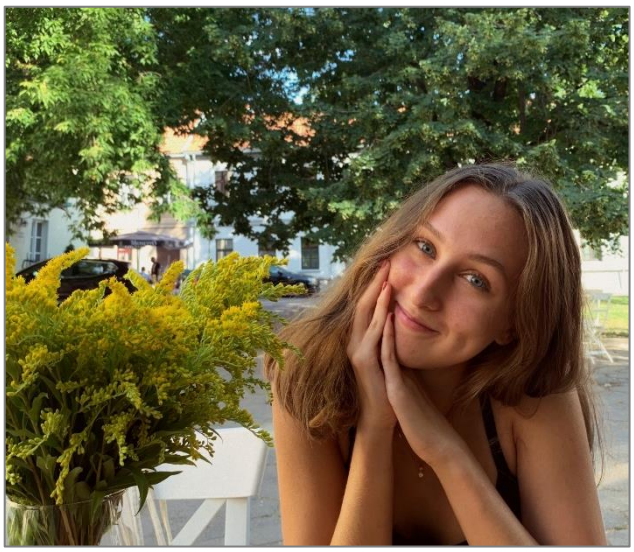

Smiltė Meškytė (4c) apie save: „Visada jaučiau ir žinojau, jog esu meno ir kultūros žmogus. Nuo pat vaikystės šoku: esu baigusi baleto mokyklą, o dabar išbandau ir kitas šokių rūšis. Šokis man padeda save išreikšti, mėgstu judesiu išsakyti mintis. Šiemet atradau ir rašymą. Esu atvira, nebijau pasakyti, ką jaučiu, ir tai perteikiu savo kūryboje. Kurdama jaučiuosi laisva ir svarbi, lyg parašyti žodžiai manęs klausytų ir mane suprastų taip, kaip niekas kitas. Linkiu kiekvienam žmogui atrasti tokią saugią vietą, kokią aš atradau kūryboje.“

Mano žmogus

Jaučiu tave.
Jaučiu tavo ranką,
Delną ir pirštus,
Glostančius švelniai mane.
Jaučiu tavo širdį, girdžiu žodžius,
Prašymus, norus, prisiminimus...
„Supraski mane“,– sako tavo širdis,
Kol kūnas teatsidūsta.
Suprantu tave, jaučiu tave,
Saugau tave, mano žmogau.

Jaučiu tavo atsidavusią sielą, susipynusią su mana,
Jaučiu tavo kvapą, tekantį į mane,
Stebiu, kaip lūpos taria: „O, Dieve, kaip gera čia...“
Pakartoju ir įsineriu dar giliau į tave.

Jaučiu, kaip širdys plaka drauge
Vieną ritmą, vieną dainą,
Vieną jausmą, vienodą laiką.
Gera tavame glėbyje
grožėtis ramybę alsuojančiu veidu,
jaučiant ryžtą aukoti save.

Žinok, kad aukoju save!
Esi vienas mano mintyse!
Tu jauti, aš jaučiu,
Ir mums gera jausti kartu...

Žmogus gali būti apdaužytas,
Smarkiai sieloj sukratytas,
Kad jaustųsi toks žlugęs,
Miręs ir tuščiaviduris.

Kodėl esu? Kodėl turiu čia būti? –
Klausimai, užvaldę mano kasdienę būtį.
Ji per daug nuobodi. Net darosi klaiki.
Rymai, skrajoji ir užsisvajoji:
Akys skaito, mintys sukasi,
Aplink Saturno kamuolį kuria sūkurį...

Klaiki padėtis – kvaila ir būtis.
Ar verta joje pasilikti?
Gal geriau užsimerkti, gailiai paverkti
Ir iki šimto trisdešimt septynių pirštus lenkti.

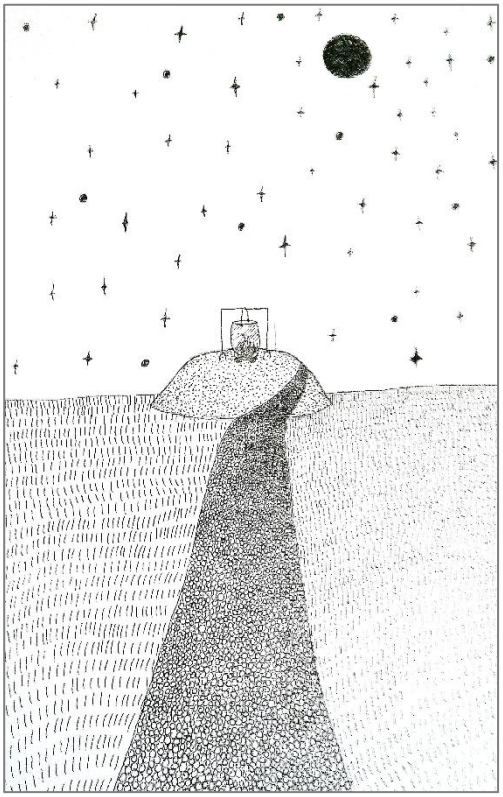

Eglės Aštrauskaitės piešinys, 4d

Pirmokų įspūdžiai naujoje mokykloje

Dėl susiklosčiusių aplinkybių dabar gyvename sudėtingu laikotarpiu, kuris paveikė ir tuos, kurie šiais mokslo metais tapo gimnazistais. Nusprendėme paklausti mūsų mokyklos jauniausių mokinių, kurie visai neseniai tapo „Rasos“ gimnazijos dalimi, apie jų pirmuosius įspūdžius naujoje mokykloje, jau įgytas patirtis ir nuomonę apie mūsų gimnaziją bei nuotolinį mokymą. Kalbinami pirmų klasių seniūnai: Matas Svirka (1a), Vaiva Kairytė (2b), Kasparas Bareiša (1c), Emilis Karvelis (1d), Rugilė Misiukevičiūtė (1e), Kamilė Žymantaitė (1f), Evelina Baljan (1g) ir Erika Šilkauskaitė (1h).

Kodėl pasirinkote būtent šią gimnaziją? **Matas**: Lėmė tai, kad mokyklą galiu pasiekti pėsčiomis bei geri pažįstamų atsiliepimai. Jau nuo pradinių klasių žinojau, kad eisiu į „Rasą“ ir mano požiūris nepasikeitė. **Vaiva**: Mokykloje dirba stiprūs mokytojai, todėl yra geri mokymosi rezultatai, kurie lemia gerą mokyklos vardą. **Kasparas**: Gimnazija arti namų, keli draugai nusprendė čia ateiti; gimnazijos reitingai buvo neblogi ir, tiesą sakant, visada čia norėjau mokytis.

Ar pasiteisino jūsų lūkesčiai? Matas: Visas mokyklos kolektyvas yra labai draugiškas, o mokytojai – aukšto lygio. **Vaiva**: Tikrai taip, visu 100%! **Kasparas**: Džiaugiuosi savo pasirinkimu. **Emilis**: Nors didelių lūkesčių neturėjau, gimnazijoje jaučiuosi tikrai gerai, manau, pavyko neblogai pritapti bendruomenėje. **Rugilė**: Na, lūkesčių kokių nors neturėjau, tiesiog norėjau susirasti daugiau draugų, su kuriais gerai sutarčiau. **Kamilė**: Iš tiesų galvojau, kad vyresni mokiniai galbūt bus labiau ,,pasikėlę“ ir nedraugiški, tačiau viskas kitaip, negu galvojau, visi be galo draugiški ir tikrai gera atmosfera gimnazijoje. **Evelina**: Na, nežinau, sunku atsakyti, bet kol kas, taip. **Erika**: Taip.

Kokie pirmieji įspūdžiai atėjus į „Rasos“ gimnaziją? Matas: Nesakyčiau, kad buvo baugu, bet tikrai buvo keista vėl tapti jauniausiu mokyklos mokiniu (progimnazijoje būdami aštuntokai buvome vyriausi), užtat buvo smagu pamatyti daug pažįstamų veidų iš ankstesnės ir pradinės mokyklos ar net darželio laikų. **Vaiva**: Iš pat pradžių nesijautė gimnazijos nuotaikos, mokykla nesukėlė daug emocijų, tačiau įsivažiavus mokslo metams nuomonė pasikeitė. **Kasparas**: Mano klasėje buvo tyli, bet šilta atmosfera, smagu turėti tokią klasę. **Emilis**: Pastebėjau, jog mokytojai labai malonūs,

Nuo viršaus iš kairės: Matas, Vaiva, Kasparas, Emilis, Rugilė, Kamilė ir Evelina

visada nori padėti, tad tai viską atperka, nepaisant prastesnės mokyklos išvaizdos. **Rugilė**: Iš tiesų nesitikėjau, kad visi mokytojai ir mokiniai taip šiltai bei draugiškai priims. **Kamilė**: Iš karto pagalvojau, kad tai visiškai kitaip atrodanti mokykla, negu ankstesnė, todėl galvojau, kad bus gana sunku susirasti reikiamus kabinetus. **Evelina**: Labai *fainas* kolektyvas. **Erika**: Labai didelis žmonių kiekis.

Ar labai jaudinotės pirmąją dieną mokykloje? Matas: Visada yra jaudulys atėjus į naują ir nepažįstamą vietą, tačiau jaudinausi tikrai ne taip stipriai, kaip pirmoje ar penktoje klasėje. **Vaiva**: Ne, žinojau, kad viskas bus gerai ir su klase prieš tai buvom jau susibendravę. **Kasparas**: Tiesą sakant, ne, manau, atėjau sutikti naujų žmonių, todėl jaudintis neteko. **Emilis**: Ne, kaip tik buvo įdomu apžiūrėti naują aplinką. **Rugilė**: Taip, bijojau, nes nežinojau, kaip ir kas vyks, labai išgyvenau, kad nepritapsiu prie klasės. **Kamilė**: Gal truputį ir jaudinausi dėl tos pirmos dienos, bet ir labai laukiau, nes buvo įdomu pamatyti ir susipažinti su naujais bendraklasiais bei auklėtoju. **Evelina**: Taip, labai. **Erika**: Visiškai ne.

Kas jums patinka/nepatinka mūsų gimnazijoje? Vaiva: Kol kas viskas labai gerai, mokykla kaip mokykla. ☺ **Kasparas**: Man patinka, kad mokiniams duodama laisvė. Per pertraukas gali eiti pasėdėti į parką ar užsukti į kepyklėlę užkąsti. **Emilis**: Patinka nevėluojantys skambučiai. **Rugilė**: Patinka, kad visi mokiniai bei mokytojai yra draugiški bei padedantys ir visada galima kreiptis pagalbos, kai jos reikia. **Kamilė**: Per visą šį laiką dar nepastebėjau jokio dalyko, kuris nepatiktų. **Evelina**: Patinka viskas, išskyrus griežtas (mano nuomone) uniformos dėvėjimo taisykles: megztukų, palaidinių ir kelnių dėvėjimas turėtų būti laisvesnis. **Erika**: Patinka, kad visi mokytojai moka bendrauti su mokiniais ir gali dirbti pagal savo galimybes.

Gal turite pasiūlymų, ką būtų galima tobulinti? Matas: Na, šiuo metu tai įgyvendinti yra beveik neįmanoma, bet kai viskas grįš į savo vėžes, labai norėčiau pasivaržyti su kitomis klasėmis kokiose nors sporto varžybose (ir aš nekalbu apie sporto šventę). **Vaiva**: Reikia daugiau laiko. **Kasparas**: Dar praėjo tik trys mėnesiai, todėl nelabai dar kokių įžvalgų turiu. **Kamilė**: Šiuo metu nieko nereikia tobulinti. **Erika**: Įrengti daugiau spintelių, nes mūsų klasė liko be jų.

Dėl dabartinės situacijos (covid-19 viruso ir nuotolinio mokymosi) netekote galimybės patirti, ką reiškia dalyvauti pirmokų krikštynose. Ką apie tai manote? Matas: Taip, dėl to šiek tiek gaila, tačiau yra, kaip yra, reikia žiūrėti į ateitį, o ne į praeitį. **Vaiva**: Tikrai, bet tai galima padaryti ir kitais metais, tai nėra dideli nuostoliai. **Kasparas**: Praradome, bet dėl to nemanau, kad reiktų jaudintis, galbūt taip buvo lemta. **Emilis**: Nesureikšminu to ir neabejoju, jog dar bus nemažai renginių ateityje. **Rugilė**: Gal dar viskas pasibaigs ir galėsime visa tai patirti. **Kamilė**: Tikrai labai liūdna, kad per visą šitą situaciją daug ko netekome, norėjosi tikrai kaip nors linksmai prisiminti šių mokslo metų pradžią. **Evelina**: Visada su šauniu kolektyvu yra smagiau bendrauti gyvai. **Erika**: Taip, būtų labai smagu, jeigu jos įvyktų ir pavėluotai.

Kokių turite pasiūlymų dėl nuotolinio mokymo(si)? Vaiva: Man asmeniškai viskas tinka ir patinka, mokytojai puikiai atlieka savo darbą, o jei jiems reikia pagalbos, mes visada pasiruošę padėti. **Kasparas**: Tikriausiai, kad ne. Manau, nuo mūsų kiekvieno priklauso, kiek norėsime mokytis, tiek pastangų ir įdėsime. **Rugilė**: Galėtume gal rečiau jungtis į pamokas, o dažniau dirbti savarankiškai, o darbą įvertintų mokytoja. **Kamilė**: Manau, kad nuotolinio mokymosi jau niekaip nepavyktų tobulinti, koks jau yra, toks tegul ir būna, nes prisidėjus visokiems kitokiems dalykams gali būti dar sunkiau dirbti. **Evelina**: Nenaudoti „Meet“ programos, nes mano bendraklasiams ir man iškyla daug problemų: mikrofonas ar kamera neveikia ir taip būna tik per „Meet“. Tai visus nervina. **Erika**: Nebent grįžti atgal į mokyklą.

Dėkojame devintokams už atsakymus ir linkime sėkmės tolimesniame gimnazistų gyvenime!

Medeinė Viplentaitė ir Austėja Čiutelytė, 4e

Autoriai: Silvija Stasiulevičiūtė, Rosita Puidokaitė, Radvilė Valatkaitė, Martyna Folkmanaitė, Ugnė Kučkovaitė, Domantė Ridzevičiūtė, Augustė Neimavičiūtė, Smiltė Meškytė, Eglė Aštrauskaitė, Medeinė Viplentaitė, Austėja Čiutelytė.
Techninė redaktorė Ramunė Rakauskaitė. Redaktorė Rita Rakauskaitė.
Nuotraukos tekstų autorių.